

[Socialministeren.]

gentet til Udvandringen. Denne Udvandring kan af mange Grunde nu ikke finde Sted mere. Af den Grund kommer Indvandringen til Byerne til at virke voldsommere end tidligere. Det nævnte det ærede Medlem ikke; men det er en Side af Sagen, som det ærede Medlem ikke maa glemme, for det stiller hele Problemet om Indvandringen fra Land til By i en noget anden Belysning end blot den ene, at man fra Landbrugets Side hævder, at Understøttelserne i Byerne er for store, større end den Løn, de kan betale paa Landet, og derfor finder Indvandringen til Byerne Sted. Det er slet ikke den rigtige Forklaring, for selv om man ude paa Landet vilde betale en Løn, der var højere end Understøttelserne i Byerne, har man i Virkeligheden ikke Brug for den ude paa Landet opvoksende nye Befolkning. Det kommer man til at erkende, og den Dag man for Alvor erkender det, skifter hele Problemet i nogen Grad Karakter for Landbrugets Repræsentanter her i denne Sal.

Saa siger det ærede Medlem noget om kunstige Aarsager, om Fagforeninger og Lønpolitik og taler om Fagforeningernes Stivhed og Ubevægelighed. Jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem ved noget om, hvordan Fagforeningernes Lønpolitik er inde i Byerne, der hvor Fagforeningerne har nogen virkelig Medindflydelse og Medansvar. Jeg tør i alt Fald hævde, at hvis Fagforeningernes Lønpolitik havde været behæftet med netop den Stivhed og Ubevægelighed, som det ærede Medlem her peger paa, vilde meget af den danske Industris Udvikling være standset for mange Aar siden. Naar vi har været i Stand til at oparbejde en Eksportindustri, skyldes det ikke mindst den Omstændighed, at Fagforeningerne meget vel har forstaaet, at dansk Eksportindustri paa samme Maade som Landbrugets Eksportvarer ude paa Verdensmarkedet er underkastet den Konkurrence, som kommer fra Lande med langt daarligere lønede Arbejdere, med bedre Maskiner og teknisk Udvikling, med større Markeder at producere for, som kan bestemme andre Priser ude omkring paa Verdensmarkedet, end vi vilde kunne. Her tør jeg hævde, at danske Fagforeningers Lønpolitik har været saa smidig, at der ikke er slaaet noget i Stykker for dansk Eksportindustri, og paa alle de Omraader, hvor vi har været i Stand til at oparbejde en Produktion, hvis Godhed har skaffet den Indpas ude omkring, har Fagforeningerne ogsaa med-

virket til at fastholde Produktionsmulighederne herhjemme.

Det ærede Medlems Kendskab til Fagforeningerne gælder ganske aabenbart kun for Landets Vedkommende. Hvordan ser det nu ud derude? Hvem er det, der i Lønpolitikken har været stive, ubevægelige og manglet Smidighed? Er det Landarbejderne, eller er det Landbruget? Jeg tror nok, jeg tør hævde, at hvis der er Tale om Stivhed og Ubevægelighed i det Forhold, saa er det Arbejdsgiverne ude paa Landet, der aldrig for Alvor har villet gaa ind paa at betale deres Arbejdskraft en rimelig Løn. Man har altid, ogsaa i de Aar, da man ude i Landbruget tjente fantastisk paa Produktionen, holdt Arbejderlønningerne i Landbruget meget langt nede. Man har vist en Stivhed, et Organisationshad derude paa Landet, som har givet sig det Udslag, at man overhovedet ikke var til at komme nær, naar det drejede sig om rimelige Lønvilkaar for Landbrugets Arbejdere.

Jeg tør over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen paastaa, at Byernes Industriarbejdere i langt højere Grad har haft Forstaaelse af, at ogsaa den producerende Bonde skal kunne leve, end den producerende Bonde nogen Sinde har vist Forstaaelse af, at andre skulde kunne eksistere paa en rimelig Maade. Der er langt større Forstaaelse hos Byarbejderne over for Landbrugets Folk, end der i Aarenes Løb har vist sig at være i modsat Retning. Det maa man heller ikke glemme. Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen her taler om Stivhed og Ubevægelighed fra Arbejderorganisationernes Side, vil den, hvad Landet angaar, ganske naturligt være affødt af den Holding, man fra Landboernes Side har indtaget over for Landbrugets Arbejdere.

Det kunde være fristende at komme meget dybere ind paa alle de herhenhørende Problemer, men alt skal jo have en Ende, og det skal denne anden Behandling af de foreliggende Lovforslag ogsaa have. I øvrigt var det interessante ved det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Udtalelser, at han var stærkt inde paa Fordelingen. Venstrepartiet har altid holdt paa, at enhver skulde være sig selv nok, og har ment, at det at give Industrien Støtte og Muligheder for at vokse op her i dette Land skulde man ikke give sig ret meget af med, for Landbrugets Folk var et Frihandelsparti, og Landet skulde være et Frihandelsland. Naar bare man kunde klare sig paa Verdensmarkedet, var det hele udmærket, og